

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **T. H.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje**
se sídlem Jihlava, Žižkova 57

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2016, čj. KUJI 94669/2016,
sp. zn. ODSH 1746/2016 Pe,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále jen „správní orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 10. 2016, čj. MHB DOP/1702/2016/MZ-18, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Tato

skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Citoval na věc dopadající ustanovení zákona o silničním provozu a konstatoval, že samotný zápis bodů provede správní orgán dle přílohy č. 1 uvedeného zákona. Ta nepřipouští žádné správní uvážení a z toho důvodu správnímu orgánu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky. Přestupky žalobce byly pravomocně ukončeny blokovými pokutami, přičemž pokutové bloky obsahují údaje o žalobci, který je namíste podepsal a tím vyjádřil souhlas se spácháním přestupku a způsobem jejich vyřízení.
3. V reakci na odvolací námitky žalovaný uvedl, že v řízení postupoval v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, ze kterého je vyplývá, že v případě, že žalobce tvrdí, že přestupek nespáchal, je na místě, aby si správní orgán vyžádal příslušný pokutový blok a nevycházel pouze z oznámení policie, neboť to je pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek, kdo jej spáchal a slouží správnímu orgánu k záznamu do bodového hodnocení řidiče a poskytuje tedy správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s uvedeným rozsudkem, vyžádal si k přestupkům žalobce kopie pokutových bloků a po kontrole údajů na nich shledal jeho námitky nedůvodnými. Žalovaný konstatoval, že pokutové bloky jsou žalobcem řádně podepsány a tím byl vyjádřen jeho souhlas se správností napsaných údajů a souhlas se spácháním přestupku i způsobem vyřízení dle § 84 odst. 1 a 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Pokud měl žalobce jakékoliv pochybnosti k přestupkům projednaným na místě, neměl s blokovým řízením souhlasit a měl využít svého práva k zahájení „běžného“ správního řízení. Správnímu orgánu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí, má povinnost k případným námitkám proti záznamu prověřit skutečnost, zda existují dostatečné podklady k přestupku, který byl v blokovém řízení projednán. To správní orgán udělal tím, že si vyžádal příslušné pokutové bloky. Z nich lze prokazatelně vyvodit, že se žalobce dopustil těch přestupkových jednání, která jsou uvedena na zaslaných oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení a za která žalobci byly zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče.
4. Žalovaný uvedl, že dospěl ke stejnému závěru jako správní orgán I. stupně, a to, že popis přestupkových jednání na pokutových blocích je vyplněn řádně a je dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, na základě kterých byly žalobci provedeny záznamy bodů v bodovém hodnocení řidiče za přestupkové jednání. Pokutové bloky jsou čitelné a dostatečně srozumitelné, místo a datum přestupku jsou dostatečně specifikovány.
5. K odvolání přiloženým rozhodnutím jiných správních orgánů a kopiím pokutových bloků jiných přestupků žalovaný uvedl, že rozhodnutí jiného správního orgánu je pro toto řízení zcela irelevantní, neboť každé správní řízení je individuální, specifické a je nutné vždy vycházet z konkrétních podkladů pro vydání rozhodnutí a postupovat dle zákonů České republiky.

6. V reakci na odvolací námitky napadajícími náležitostí jednotlivých pokutových bloků žalovaný uvedl, že jsou formulovány převážně obecně a některé zmocněncem žalobce uváděné skutečnosti dokonce neodpovídají údajům uvedeným na konkrétním napadeném pokutovém bloku. Žalovaný uzavřel, že doložené pokutové bloky jsou dle jeho názoru dostatečnými podklady pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokové řízení a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
7. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
8. V prvním okruhu žalobních námitek namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, konkrétně rozhodnutími jiných správních orgánů v obdobných věcech, která učinil přílohou doplněného odvolání (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje), z nichž vyplývá, že tyto správní orgány posuzují jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních, z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
9. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve obecně poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se týkala žalobce), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.
10. Žalobce poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti a porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

K jednotlivým pokutovým blokům v jeho věci pak uvedl následující námitky:

11. K pokutovému bloku ze dne 19. 4. 2016 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „pás“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci,

zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.

12. K pokutovému bloku ze dne 13. 10. 2015 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Popis skutku ve formátu „RJ“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidičem stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
13. K pokutovému bloku ze dne 28. 4. 2015 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „neužil BP“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
14. K pokutovému bloku ze dne 22. 4. 2015 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal, není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Popis skutku ve formátu „R“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidičem stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. V rozhodnutí absentuje uvedení přidružené právní normy, která předpokládá postižitelnost překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci (pravděpodobně § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu).
15. K pokutovému bloku ze dne 28. 5. 2014 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace. Dále je zde popis skutku ve formátu „BP“, což nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče

stanovené zákonem. Přezkoumatelným způsobem nelze určit údaj o právní kvalifikaci, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku, nepostačí uvést pouze obec či část obce. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události je chybně uvedena jako „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.

16. Žalobce shrnul, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39. Dle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 19. 4. 2016, 13. 10. 2015, 28. 4. 2015, 22. 4. 2015 a 28. 5. 2014.
17. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Vyslovil nesouhlas s námitkami žalobce, že se nevypořádal s odvolacími námitkami, a uvedl, že přestupky žalobce byly pravomocně ukončeny a body do registru řidičů byly zaznamenány správně dle ustanovení § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, přičemž správní orgán I. stupně si vyžádal příslušné pokutové bloky k ověření, že existují způsobilé podklady pro potvrzení údajů, které vedly k provedení záznamu bodů. Žalovaný zopakoval, že po prostudování všech pokutových bloků, dospěl k závěru, že popisy jednání na pokutových blocích jsou vyplněny řádně a že jsou dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče za přestupková jednání dle přílohy č. 1 silničního zákona. K námitce, že správní orgány jsou povinny rozhodovat stejně dle rozhodnutí jiných správních orgánů, rovněž zopakoval, že rozhodnutí jiného správního orgánu byla pro toto řízení zcela irelevantní a nelze z nich vycházet, neboť každé správní řízení je individuální, specifické a je nutné vždy vycházet z konkrétních podkladů pro vydání rozhodnutí a postupovat dle platné právní úpravy.
18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
19. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce uplatnil v podání ze dne 5. 5. 2016 námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl v něm, že námitky vznáší proti všem záznamům a především proti tomu, jímž bylo dosaženo 12 bodů. Současně sdělil, že správnímu orgánu zašle kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení. Po přerušení řízení z důvodu vyčkání přešetření podnětů (žádné zahájení přezkumného řízení však správnímu orgánu sděleno nebylo) a po současném vyžádání si a zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body

v registru řidičů žalobci zaznamenány, správní orgán I. stupně rozhodl o zamítnutí námitek žalobce proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 7. 10. 2016, čj. MHB DOP/1702/2016/MZ-18.

20. Proti posledně zmíněnému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
21. V první žalobní námitce žalobce vytyká žalovanému, že se nezabýval předloženými důkazními prostředky, konkrétně rozhodnutími jiných správních orgánů v obdobných věcech (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek), které byly přílohou doplněného odvolání. K nim poukazoval na to, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, přitom připomenul zásadu legitimního očekávání.
22. Nutno konstatovat, že tato námitka je formulována ve zcela obecné rovině a bez jakékoli přímé souvislosti s osobou žalobce. Žalobce namítá, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by ale vyjádřil spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením a s jeho věcí. Pouze na jasně a zřetelně formulované námitky ve vztahu k projednávané věci však může správní orgán a následně i správní soud konkrétně reagovat. V daném případě pak tedy lze pouze obecně uvést, že krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly detailně u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění rozhodnutí. Nutno dodat, že není pravdou, že by žalovaný zmíněné přílohy žalobce zcela ignoroval, neboť se k této otázce vyjádřil na straně 5 a 6 žalobou napadeného rozhodnutí.
23. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
24. Řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Pro dané řízení je pak zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

25. Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), takto: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“
26. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).
27. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“
28. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku čj. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich

patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

29. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. čj. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
30. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
31. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014-39.
32. Žalobce se však mylí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřípustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje

ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsoblosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“

33. V nyní projednávané věci byly žalobcem rozporovány podklady pro záznam bodů do registru řidičů u jeho osoby celkem v pěti případech přestupků projednaných v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 19. 4. 2016, 13. 10. 2015, 28. 4. 2015, 22. 4. 2015 a 28. 5. 2014.
34. Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 19. 4. 2016, 13. 10. 2015, 28. 4. 2015, 22. 4. 2015 a 28. 5. 2014 je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo (resp. datum narození), jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu nebo řidičského průkazu), na pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval). Pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky, resp. Městské policie Havlíčkův Brod.
35. Pokud jde o specifikaci místa spáchání přestupku, u všech přestupků žalobce namítl, že v rozhodnutí není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku, že není uvedena kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání.
36. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku u přestupku ze dne 19. 4. 2016 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „Přibyslav, Bechyňovo nám., u pošty“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 13. 10. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „D1 km 195, směr Praha“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 28. 4. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „Přibyslav, Bechyňovo nám., u pošty“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 22. 4. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „Mírová, H. Brod“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 28. 5. 2014 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „křižovatka silnice Přibyslav – Losenice – Modlíkov, sil. č. 3507“.
37. Dle krajského soudu jsou shora uvedené specifikace místa spáchání přestupků dostatečné, neboť z pokutových bloků je zřejmé, kde k přestupku došlo. Pokud je uveden jen název obce, příp. ulice (nám.) i bez čp. nebo jiné specifikace, či pouze název obce, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsoblost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedený na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR nebo městskou policií a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, ostatně kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku ani on k tomu nic dalšího, tj. jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa, neuvedl. K tomu je nutno současně konstatovat, že ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.

38. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty) a místo spáchání (viz shora). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 19. 4. 2016 je dále uvedeno „řidič vozidla (specifikována registrační značka) poruš. ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 13. 10. 2015 je dále uvedeno „rychlost na dálnici uprav. DZ, RJ 100/127/123 km/h“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 28. 4. 2015 je dále uvedeno „řidič vozidla (specifikována registrační značka) poruš. ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 22. 4. 2015 je dále uvedeno „překročení povolené rychlosti v obci do 20 km/h, 61 km“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 28. 5. 2014 je dále uvedeno „řidič vozidla (specifikována registrační značka) nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, poruš. ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ a uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“.
39. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo popsáno dostatečně a žalobce zcela mylně uvádí, že na pokutových blocích bylo uvedeno bez dalšího pouze „R“ nebo pouze „RJ“. Naopak slovní vyjádření přestupkového jednání nebylo vůbec zkratkovité, ale podrobné. Je sice pravdou, že na jednom pokutovém bloku (ze dne 22. 4. 2015) nebylo uvedeno ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, které stanoví, že „*v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h*“, nicméně na pokutovém bloku bylo výslovně zmíněno porušení ustanovení § 125c/1f4 téhož zákona, které stanoví, že „*fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h*“, přičemž současně bylo slovně uvedeno, že řidič překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci a byla mu naměřena rychlost 61 km/h. Z kombinace všech uvedených údajů pak není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, ostatně v žalobě sám konkretizoval, které ustanovení (tj. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu) dle jeho názoru na pokutovém bloku absentuje.
40. K uvedenému je tedy nutno znovu připomenout a zdůraznit, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.
41. Pokud jde o použitou zkratku na pokutovém bloku týkající se překročení rychlosti v číselném formátu „100/127/123 km/h“, lze vzhledem k dalšímu obsahu bloku dospět k jednoznačnému závěru (navíc to bylo vyjádřeno i slovně), že žalobce při řízení

motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nebo mimo obec). Tři číslice uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že první údaj značí možnou maximální povolenou rychlost, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.

42. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
43. Neobstojí ani námitka, že jde o vadnou právní kvalifikaci, když je na pokutovém bloku v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uveden údaj „§ 125c/1f4, § 18/3 nebo § 18/4“ apod. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.“ nebo „§ 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.“ atd. lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
44. Ani o věcné příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal, nevznikají žádné pochybnosti. Na každém pokutovém bloku je otisk razítka Policie České republiky, resp. městské policie, přičemž jedním z úkolů těchto orgánů je odhalovat přestupky a oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání. V případě provádění kontrol na pozemních komunikacích pak není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné, a pokud Policie ČR nebo městská policie na takové komunikaci provádí kontrolu projíždějících vozidel, jedná zcela v souladu se zákonem. Skutkové podstaty přestupků, za které byl žalobce sankcionován, se dotýkají porušení některé z povinností účastníků provozu na pozemních komunikacích. Pokud snad byl žalobce názoru, že se v řešených případech nenacházel na pozemní komunikaci, měl tuto výhradu vznést při projednání přestupku v blokovém řízení. Žalobce však sám ani netvrdí, že k předmětným přestupkům mělo dojít nikoliv na místě veřejně přístupném (pozemní komunikaci), ale na konkrétním soukromém pozemku.
45. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových blocích) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.
46. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
47. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval

a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 4. září 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

30 A 17/2017-81

OPRAVNÉ USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl předsedou senátu JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **T. H.**, narozený ...
bytem P., L. 673
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Kolín, Legerova 148

proti
odpůrci: **Krajský úřad Kraje Vysočina**

Za správnost vyhotovení: R. V.

se sídlem Jihlava, Žižkova 57

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2016, čj. KUJI 94669/2016, sp. zn. ODSH 1746/2016 Pe

takto:

Ve výrokové části rozsudku ze dne 4. 9. 2018, č. j. 30 A 17/2017-74, správné označení žalovaného zní: **Krajský úřad Kraje Vysočina**.

Odůvodnění:

Při vyhotovení originálu a stejnopisů shora označeného rozsudku došlo k chybě v psaní spočívající v tom, že ve výrokové části byl žalovaný označen jako „Krajský úřad Královéhradeckého kraje“. Tento údaj je ovšem evidentně nesprávný, neboť žalobou napadené rozhodnutí vydal Krajský úřad Kraje Vysočina. Tomu tak ve smyslu § 69 s. ř. s. přináleží postavení žalovaného.

Uvedená zjevná nesprávnost se tímto usnesením dle § 164 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. napravuje.

Poučení:

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Hradec Králové 14. září 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu